

VOORWOORD

Op donderdag 18 april 2013 zijn tijdens een feestelijke bijeenkomst in de Burgerzaal van het Hilversumse raadhuis de architectuurprijzen over 2011 en 2012 uitgereikt. Het was de derde keer dat het bestuur van de Stichting Hilversumse Architectuurprijs de prijsuitreiking organiseerde.

Ook in deze derde aflevering viel er voor de vakjury wat te kiezen. De tien genomineerde bouwwerken worden gekenmerkt door een grote architectonische verscheidenheid en hoge kwaliteit. Ook valt op dat een aantal werken op de groslijst die door de gemeente Hilversum werd aangeleverd van grote maatschappelijke importantie is.

Onder de genomineerden zijn drie schoolgebouwen, het muziekpaviljoen op het Media Park en de traverse naar Hilversum Noord.

De afgelopen jaren is in het centrumgebied en in de stedelijke vernieuwingsgebieden een aantal projecten gerealiseerd waarvan op architectonisch, stedenbouwkundig en maatschappelijk gebied veel te verwachten viel. Een aantal van deze met name woningbouwprojecten heeft een nominatie gekregen. Ook hier valt de hoge kwaliteit van zowel de stedenbouwkundige als architectonische inpassing in de omgeving op.

Het bestuur heeft het initiatief genomen om samen met uitgeverij Boom de Historische Atlas van Hilversum te produceren. Anton Kos, de auteur, heeft ervoor gezorgd dat met dit boek de wordingsgeschiedenis van Hilversum van esdorp tot mediastad prachtig beschreven is. We zijn ervan overtuigd dat de Atlas voor iedereen die al dan niet professioneel geïnteresseerd is in Hilversum een prachtig (naslag)werk is.

Voor de Publieksprijs zijn de tien genomineerde projecten gepresenteerd in De Woonbode en De Gooi en Eemlander. Via internet kon worden gestemd.

Het aantal uitgebrachte geldige stemmen bedroeg 1735. Vergeleken met de vorige ronde een verdubbeling en vergeleken met de eerste prijsvraagronde een verdriedubbeling! Waarmee gezegd kan worden dat de Hilversumse Architectuurprijs in korte tijd een plaats heeft verworven in de Hilversumse gemeenschap. Tot besluit wil ik namens het bestuur alle vrienden van de Hilversumse Architectuurprijs hartelijk bedanken voor hun bijdrage aan het werk van de stichting. Zonder de vrienden was deze prijsuitreiking niet mogelijk geweest.

A handwritten signature in blue ink, consisting of a stylized, abstract shape that resembles a lowercase 'p' or 'd' with a vertical line extending downwards, ending in a small dot.

Peter van Dulst, voorzitter

De nominaties voor de Hilversumse Architectuurprijs 2011-2012

	Locatie	programma	architect
1	Erfgooiersstraat, Stalpaertstraat, Hendrik Smitstraat	119 woningen	OD 205 architectuur
2	Haven 1	horeca paviljoen	Marijnusse Architectuur
3	Laapersboog 5-9	schoolgebouw	SP Architecten
4	Leemkuilen 1-15, 2-10; Comes Oolenstraat 2-16	woningbouw	Nunc Architecten
5	Media Park; Mies Bouwmanboulevard	traverse	Meyer en Van Schooten architecten
6	Schapenkamp 200	schoolgebouw	Sluijmer & van Leeuwen architectuurbureau
7	Schapenkamp, Wilhelminastraat, Pr. Bernhardstraat	5 appartementengebouwen	Tangram architecten
8	Sumatralaan 45	renoveren muziekpaviljoen	Team 4 Architecten
9	Van Strijlandstraat 6	vergroten schoolgebouw	Hartman + Moost architectenteam
10	Zwaluwplein e.o.	appartementen; renovatie woningen	Archivolt architecten

OD 205 ARCHITECTUUR

Project: Erfgooiersstraat e.o.

Opdrachtgever: De Alliantie Ontwikkeling

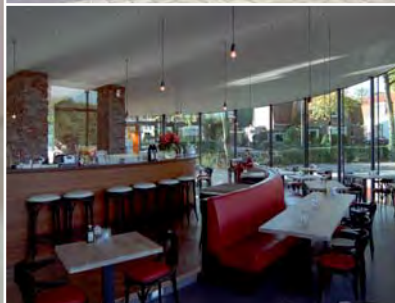
Het project Erfgooiersstraat/Stalpaertstraat/Hendrik Smitstraat in Hilversum Noord is een directe voortzetting en uitwerking van het stedenbouwkundig plan van de hand van OD205 architectuur voor dit gebied. Voor heel Hilversum Noord is een proces van stedelijke vernieuwing ingezet, waarbij de karakteristieken van de bestaande stedelijke ensembles, de open verkaveling, de ruime hoeveelheid openbaar groen, en het architectonische karakter van de bestaande, deels door Dudok ontworpen gebouwen, als uitgangspunt voor vernieuwing gelden.

De configuratie van de gebouwen vloeit rechtstreeks hieruit voort, en bestaat uit relatief kleine woongebouwen, waarbij individuele en collectieve entrees direct vanaf de straat bereikbaar zijn. De binnenzijde van de blokken is in de regel de privézijde van de woningen met terrassen en balkons.

Om de overgang tussen het privédomein van de woning en de openbare ruimte gestalte te geven, is een integraal plan voor de buitenruimten gemaakt, waarbij tuinmuren, plantenbakken, terrassen, hagen en hekwerken zijn opgenomen, en nauwkeurig en in hecht verband met de gebouwen zelf zijn uitgewerkt.

In de architectonische uitwerking is veel aandacht besteed aan de plasticiteit en de ritmiek van de blokken. De straatgevels zijn uitgewerkt met een sterke verticale geleding, en een opbouw van basement, middendeel en dak. Niet alleen wordt zo aansluiting gevonden bij de karakteristieken van de context, maar krijgt elk gebouw daarmee ook een evenwichtige plastische uitwerking, en het straatbeeld als geheel een sterke ritmiek.

De eindgevels van de blokken, van grote betekenis in deze open verkaveling, hebben een bijzondere plastische bewerking en ornamentiek gekregen, en dragen zo bij aan het totaalbeeld van dit stedelijk ensemble.

MARIJNUSSE ARCHITECTUUR

PROJECTBESCHRIJVING

Project: Horecapaviljoen

Opdrachtgever: J.B.F. Banning

Op de steile helling van het Oude Havenpark ligt het rijksmonument 'zand- en zoutbunker' van Dudok. Na jaren van leegstand is in 2005 het gebouw gerestaureerd en herbestemd.

De opdracht: betere bereik- en herkenbaarheid voor 'verborgene' monument en nieuwbouw van restaurant, winkel en aanverwante ruimtes van totaal 550 m². Het bestemmingsplan laat een dergelijk volume op maaiveld niet toe en zou een te grote dissonant binnen de delicate stedenbouwkundige situatie zijn. Architect Maarten Marijnusse wilde een integraal, hedendaags en tijdloos ontwerp dat zich op logische en respectvolle wijze bij bestaand gebouw en in de context voegt.

Om onopvallend aanwezig te zijn is het gebouw ellipsvormig, compact, laag en transparant. Door zijn vorm is er geen dominante zijde op deze hoeksituatie en reageert het gebouw tevens op de holle gevel en strenge symmetrie van het monument.

Vanaf de hoofdentree ontsluit en verbindt een 14m lange doorlopende trap (op de hoofdas van bunker en paviljoen) op heldere wijze het gehele complex. Tevens is de trapzone een mooie diagonale zichtlijn dwars door het complex.

De winkel en voorzieningenruimtes vormen met 80% het grootste vloeroppervlak en zijn ondergronds gesitueerd met een vijver als dak. De vijver vormt een natuurlijke barrière voor gebouw en terras (meubilair) en is ook decoratief (verwijzing naar Dudoks architectuur). Daklichten onder de waterspiegel bieden een onderwater-ervaring van daglicht gefilterd door water en 'overzwemmende' vissen. In de vijver is het transparante paviljoen geplaatst met lichtgroen zonwerend glas en vegetatiedak, passend in groene omgeving. Het markante silhouet is een baken voor het 'onzichtbare' monument en restaurant. Door de kruiskolommen vrij van het glas te houden en de gevel glad en naadloos uit te voeren, ontstaat grote transparantie. Het oplopende dak geeft richting en dynamiek.

SP ARCHITECTEN

PROJECTBESCHRIJVING

Project: Schoolgebouw Laapersboog

Opdrachtgever: GSF & AMGS

De locatie ligt in de onmiddellijke nabijheid van een spoorlijn in de wijk Laapersveld te Hilversum. De stedenbouwkundige inpassing is zo uitgevoerd dat de praktijkschool, de school voor speciaal basisonderwijs en de sportvoorziening samen een beschermd entreeplein omarmen met de rug naar het spoor. Door deze constructie vormen de gebouwen een natuurlijke geluidsbuffer voor het geluid van de spoorlijn en is een prikkelarme omgeving gecreëerd. De entrees liggen aan het centrale plein en worden geaccentueerd met een luifel.

Het complex bestaat uit 2 gebouwen, de Gooise Praktijkschool en de Annie M.G.Schmidtschool, een school voor speciaal basisonderwijs. Beide gebouwen vormen een hoek. Samen omarmen zij het entreeplein en vormen zo het gezamenlijke, beschermde speelplein. De gebouwen zijn als aparte gebouwen herkenbaar, maar vormen architectonisch één geheel. De gevels, met de horizontale geleiding, accenten met betonbandjes en de gele kleur van het metselwerk refereren aan de Hilversumse architectuur. Door de kas en de grote puien bij het techniekplein is vanaf de openbare weg zichtbaar dat het een praktijkschool is. Door het gebruik van natuurlijke materialen en rustige kleuren heeft de school een ingetogen karakter.

De Annie M.G. Schmidtschool bestaat uit 3 clusters. Iedere cluster bestaat uit 6 lokalen (voor 16 leerlingen) rond een pleintje; de thuisbasis. Er is een grote mate van transparantie tussen het pleintje en de omliggende lokalen. Door daklichten en vides komt daglicht in deze ruimtes.

In de Gooise Praktijkschool zijn het vooral de werkpleinen met ieder hun eigen vakgebied die de sfeer bepalen. De praktijkschool bestaat uit vakclusters verzorging, techniek en economie. Midden in het gebouw is een realistische woonomgeving vormgegeven als een "huis" in het gebouw. Het techniekplein is vormgegeven rond een kern die bestaat uit een transparante ruimte met computerwerkpleken voor de bijbehorende theorie.

NUNC ARCHITECTEN

PROJECTBESCHRIJVING

Project: Leemkuilen

Opdrachtgever: Dudok Wonen

Vanuit de ondergrond van het verleden bouwen aan stads-woningen die staan in de toekomst.

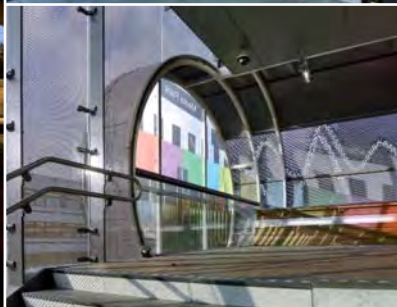
Vertrekpunt bij het ontwerp van de nieuwbouw in Hilversum Noord is het bestaande stedenbouwkundige plan van Willem Dudok. In dit plan vormen de drie hogere woonblokken aan de Leemkuilen en de Comes Oolenstraat een verbijzondering in de lange straatwanden in twee lagen met een kap.

De verouderde portieketagewoningen die hier stonden zijn vervangen door drie stroken opvallende drielaagse grondgebonden stadswoningen. En waar de auto's eerst nog voor de woningen geparkeerd waren, staan ze nu op eigen grond aan de achtertuin. De bewoners aan de Leemkuilen krijgen hierdoor aan de voorzijde een prachtig groen hof als uitloop van de woningen. De ontspannen vormgegeven erfscheidingen markeren de privézone die de subtiele overgang vormt van woning naar hof.

Het groene hof, de extra hoogte van de nieuwbouw in drie verdiepingen, de witte bakstenen in de voorgevel en de statige verticale gevelgeleding maken de woningen herkenbaar binnen de wijk. De verfijnde detaillering van de woningen en de gekozen kleuren en materialen zorgen voor een passende aansluiting met de bestaande omgeving.

Door de toepassing van een vernieuwend bouwsysteem zijn de gevels in de fabriek gemaakt en in korte tijd op de bouwplaats gemonteerd. De zeer goed geïsoleerde smalle stadswoningen hebben boven de woonlaag op de begane grond vier ruime slaapkamers verdeeld over twee verdiepingen.

De ondergrond van het verleden herken je ook op de zijgevels. Hier zijn verschillende dieren afgebeeld die je op de naastgelegen Westerheide kunt tegenkomen. De vos, buizerd, kever, ree, vlinder en hagedis worden zichtbaar door het gebruik van twee kleuren gevelsteen.

MEYER EN VAN SCHOOTEN ARCHITECTEN

PROJECTBESCHRIJVING

Project: Traverse

Opdrachtgever: Gemeente Hilversum

De nieuwe Traverse Hilversum Noord Media Park vormt niet alleen een verbinding tussen de twee perrons van station Hilversum Noord, maar koppelt ook de Erfgooierswijk met het Media Park. De traverse is specifiek geënt op voetgangers en fietsers en een belangrijke openbaar vervoerschakel. Het ontwerp heeft een eenduidige en iconische uitstraling.

De traverse reikt van het station over de Mies Bouwmanboulevard en in het Media Park over een van de studio's tot aan het Franse Pleintje. In het ontwerp is de traverse opgevat als een functionele verbinding voor diverse groepen van gebruikers, een ruimtelijk element dat onderdeel uitmaakt van een reeks bruggen en traversen die voortkomen uit deze omgeving en er een nieuwe ervaring aan toevoegen. De traverse als wandeling in plaats van simpelweg een koppeling tussen twee gebieden.

Deze ervaring wordt versterkt door het interieur van de traverse dat door zijn houten vloeren, oplopend tegen de wanden, een warme en behaaglijke omgeving creëert. Door de gebogen doorsnede voelt het interieur ruim aan, terwijl het exterieur juist een slanke uitstraling heeft. De wanden van zowel de liften als de trappenhuizen zijn van glas en voorzien van screening.

De constructie van de traverse bestaat geheel uit stalen buizen waarop de aluminium beplating is bevestigd. Boven televisie- en geluidsstudio's steunt de traverse juist op bestaande constructie van de gebouwen. De staalconstructie van de traverse is op trillingsdempers gezet om geluidsoverdracht van traverse naar studio's te voorkomen.

De gebogen vorm scheidt samen met de perforaties in de aluminium wanden een boeiend scala aan wisselende beelden. Het patroon is een combinatie van twee elementen: enerzijds de geluidsgolven die de koppeling met het Media Park weergeven, anderzijds een projectie van de vervoersstromen van alle verschillende modaliteiten in en om de traverse.

SLUIJMER EN VAN LEEUWEN ARCHITECTUURBUREAU

PROJECTBESCHRIJVING

Project: Aloysius College

Opdrachtgever: Ver. Scholen J.A. Alberdingk Thijm

Het St. Aloysius College is een kleinschalige school voor mavo en havo-onderbouw die zich profileert als een school met veel aandacht en zorg voor de behoeften van de individuele leerling. Naast een gevarieerd lessenspakket en intensieve studiebegeleiding voorziet de school in een breed aanbod aan voorzieningen met het doel ook de zwakkere leerling naar het eindexamen te begeleiden.

De huidige Schapenkamp is in de jaren '70 aangelegd en was vooral geënt op verkeerskundige doelstellingen; er is geen relatie met de oorspronkelijke dorps omgeving. De weg is echter wel de huidige realiteit en in de loop der jaren zijn links en rechts grote en hoge gebouwen verzezen die passen bij de schaal van het wegprofiel.

Door de weg het leidende thema te maken wordt de samenhang van de stedenbouw hersteld. De school presenteert zich als één object, zoals een auto of een schip. De vloeiende ronde vormen laten het gebouw steeds veranderen als je er langs rijdt. De ramen op de verdiepingen zijn gevat in gestroomlijnde vormen, zoals in de carrosserie van een auto.

Het park aan de westkant was vroeger een kerkhof, de herstelde oude muur stamt uit die periode. Door de aanleg van de rondweg werden de kerk en het kerkhof van elkaar gescheiden en ontstonden vreemde, rommelige grenzen. Nu ligt het bomenlaantje weer centraal in het park en is de oorspronkelijke oriëntatie weer herkenbaar.

De gevelbanden van geëxtrudeerd en gebogen aluminium zijn echt rond, dus niet gesegmenteerd. De industrieel vervaardigde tweevoudig gekromde delen hebben een hoge mate van precisie. De dichte vlakken zijn bekleed met natuur leien met een zilveren glans. Dit materiaal laat de rondingen goed uitkomen maar voegt zich ook prachtig in de omgeving; de glinsterende schubbenstructuur brengt de huid tot leven.

TANGRAM ARCHITEKTEN

PROJECTBESCHRIJVING

Project: Entrada

Opdrachtgever: AM Wonen

Het Stationsgebied Zuid is een voor onze steden typerende invullocatie; een eiland in de stad, geteisterd door lawaai van auto en trein. Maar ook een geweldige plek in het stadscentrum om te wonen, bij alle openbaar vervoersdiensten. De financiële haalbaarheid hing nauw samen met een maximalisering van de dichtheid. In het stedenbouwkundig PVE was een gesloten bouwblok voorzien, een nauw binnenterrein omsluitend. Wethouder Hennie Borstlap vroeg TANGRAM een meer open structuur te onderzoeken, om zo beperkt ruimte aan de stad te ontnemen en ook de achterliggende functies in beeld te houden.

Balanceren tussen open en massief, massa en ruimte, is het kenmerk van dit ontwerp. Wanneer wordt de betekenis van de lege tussenruimte een positieve emotie? De zoektocht naar dikte, hoogte, vorm en aantal leidde tot vijf vrijstaande woontorens die, door onderlinge positie, de ervaring van licht, lucht en zicht waarborgen. Hierdoor is een sterke transparantie bereikt, maar toch een groter programma gerealiseerd dan oorspronkelijk. Van iedere toren is een gevel iets verdraaid zodat geen evenwijdige gevels ontstaan en privacy is gewaarborgd.

Het plan bestaat uit een onderbouw met bedrijfsruimten en, uit beeld, het parkeren. Op het begane grondniveau zijn aan de stadskant de bedrijfsruimtes gelegen, soms in combinatie met een woning op de eerste verdieping. Tussen de torens, over de onderbouw, krijgt het oplopende maaiveld het karakter van een 'secret place in between', essentieel in de totale compositie. Om de binnenruimte een ruimtelijk en groen karakter te geven, zijn de tuinen omgevouwen naar de gevels: verticale begroeiing, en voorzien van bomen. Beide moeten nog tot wasdom komen en zorgen dan voor een aangenaam groen klimaat.

De watertuin heeft een meervoudige functie: als spiegelend vlak voor de suggestie van ruimtelijkheid, als afstandhouder t.b.v. de privacy van de lager gelegen woningen en als waterberging.

TEAM 4 ARCHITECTEN

PROJECTBESCHRIJVING

Project: Muziekpaviljoen

Opdrachtgever: Media Park Enterprise

Het Muziekpaviljoen is een gemeentelijk monument dat een opmerkelijke metamorfose heeft ondergaan. Het originele gebouw stamt uit 1965 naar het ontwerp van Piet Elling. Het betreft het oudste gebouw van het Media Park en representeert de sterke invloed van de architectuurstroming De Stijl in die periode. Het gebouw is destijds ontworpen als muziekbibliotheek en fonotheek van de Nederlandse Radio Unie.

In opdracht van TCN is in nauwe samenwerking met de gemeente Hilversum en Team 4 Architecten een plan bedacht waarbij het monument volledig behouden bleef en werd gerenoveerd en getransformeerd. De herontwikkeling is een voorbeeld van duurzaamheid waarbij een belangrijk lokaal monument in ere is hersteld en weer onderdeel uitmaakt van de economie.

Onder de bestaande noordvleugel van het gebouw is 4.900 m² reportagecentrum toegevoegd. Deze nieuwe ondergrondse faciliteit biedt ruimte aan twee datacenters voor de digitale opslag van audio en video en betreft een parkeervoorziening voor reportagewagens. Om dit reportagecentrum te realiseren is de noordvleugel van het monument gedemonteerd en herbouwd met diverse (kenmerkende) elementen van het originele gebouw.

Kenmerkend is de ondergeschiktheid van dit moderne volume t.o.v. het monument. De bestaande glooiing in het landschap gaf de mogelijkheid het monument uit te breiden met de nieuwbouw zonder daarbij het karakter van het monument aan te tasten. Het dak is voorzien van een groen landschap, waardoor het gebouw één is met haar omgeving. Dit is een sterke verwijzing naar de oorspronkelijke inrichting van de omgeving in de jaren '65.

Deze herontwikkeling is het eerste project dat is gerealiseerd binnen het nieuwe bestemmingsplan voor het Media Park.

HARTMAN + MOOST ARCHITECTENTEAM

PROJECTBESCHRIJVING

Project: Mozaïekschool

Opdrachtgever: St. Chr. Speciaalonderwijs

Het Mozaïek is een school voor speciaal basisonderwijs. De naam 'Mozaïek' symboliseert de verschillen in talenten en behoeften die er op deze school kunnen en mogen zijn. Samen vormen deze 'veelkleurige steentjes' een prachtige voorstelling; het Mozaïek.

De opgave is gericht op het creëren van een prettige, gestructureerde omgeving waarin recht wordt gedaan aan de verschillende behoeften van de kinderen.

De opgave was 9 nieuwe lokalen met een gymlokaal te ontwerpen en deze samen te voegen met een gedeelte van de bestaande school, een monument van het Groningse schooltype. Het nieuwe gebouw breidt zich op een logische manier uit op het bestaande. Zo ontstaat er één geheel en een heldere stedenbouwkundige opzet. Er is voor gekozen om de gymzaal half in de grond te laten zakken, dit geeft op het dak van de gymzaal de mogelijkheid voor een beschut terras of een buitenruimte voor lessen. Een zeer heldere structuur in het hele gebouw is van wezenlijk belang voor de doelgroep. Het gebouw is zo gesitueerd dat duurzame uitgangspunten al vanuit het ontwerp zijn verwerkt. Zo zijn niet de lokalen, maar de verkeersruimte op het zuiden gericht. De 'gang' dient bij warme dagen als buffer naar de lokalen toe. Door de wisselende breedte biedt de gang ruimte aan werken buiten de klas of een tentoonstelling van projecten voor de ouders. De kinderen kunnen hier de vrolijk gekleurde panelen zelf verschuiven om schaduw of daglicht op de juiste plaats te krijgen. Dit vergroot hun betrokkenheid bij de school, door voor zichzelf een fijne werkplek te creëren en bovendien geeft het een speelse variatie aan het aanzicht van de gevel.

De materiaalkeuze bij de nieuwbouw van de school is zacht en aangenaam. De noordgevel is meer gesloten en samengesteld van houtskeletbouw, afgewerkt met waxed wood in een open gevel. De ramen krijgen identiteit door de gekleurde negge te laten spreken. De zuidgevel is een vliesgevel met een houten binnenzijde.

ARCHIVOLT ARCHITECTEN

PROJECTBESCHRIJVING

Project: Zwaluwplein e.o.

Opdrachtgever: Dudok Wonen

Dudok bouwde de Jan van der Heijdenschool in 1926 en de woningen eromheen een jaar later. In zijn idee was de school het centrum van de buurt en onderdeel van een ensemble rond een plein. Deze samenhang ging verloren bij de sloop van de school en de bouw van een buurthuis in de jaren '80.

De slechte staat van de huizen noodzaakte tot verbetering van de woonkwaliteit en de woningdifferentiatie. Het plan is sluitstuk van de stadsvernieuwing van Liebergen en bestaat uit 20 woningen renovatie, 14 woningen sloop/vervangen de nieuwbouw en 14 appartementen - een mix van diverse grondgebonden woningen en startersappartementen, aangevuld met een peuterspeelzaal. Intrinsiek betrof de opgave het herstel van de ruimtelijkheid van het plein.

De renovatie betreft de bijzondere blokken met complexe vormen en poorten. De verschijningsvorm is hersteld, o.a. door terugbrengen van de authentieke voordeuren en de oorspronkelijke roedeverdelingen in de ramen, met dubbel glas. De woningen zijn geïsoleerd aan de binnenzijde, hebben nieuwe installaties en zijn opnieuw ingedeeld; een aantal is samengevoegd tot ruime eengezinswoningen.

De nieuwbouwwoningen zijn gebouwd in de stijl van de gesloopte woningen. Ze zijn aangepast aan de bouwreggeving van deze tijd en daarom iets groter dan oorspronkelijk. De vier woningen aan de Nachtegaalstraat zijn vervangen door drie seniorenwoningen.

Het appartementengebouw bestaat uit starterswoningen en een peuterspeelzaal. De begane grondappartementen hebben entrees en buitenruimte aan het plein. De hoofdentree, onder de toren en naast de peuterspeelzaal, brengt beweging op het plein en ontsluit de appartementen op de verdieping met een galerijtje aan de achterzijde.

De massa van het appartementengebouw volgt in grote lijn de opzet van de school. De plastiek van de kop (met zonnwijzer) sluit aan op de ronding van de woningen aan de overzijde van de straat.

Hilversumse Architectuurprijs 2011-2012: Juryrapport

De Hilversumse Architectuurprijs is een onderscheiding die eens in de twee jaar door de gelijknamige Stichting wordt toegekend aan ontwerpers van bouwwerken die in de afgelopen periode van twee jaar gereed zijn gekomen.

Op 21 januari kwam in Museum Hilversum het volgende gezelschap bijeen:

Peter van Dulst

- *voorzitter Stichting Hilversumse Architectuurprijs (HAP)*

Karen Heerschop

- *secretaris*

Hendrik Jan Kappelle

- *penningmeester*

Hans Ruijssenaars

- *bestuurslid*

Joke Ubbink

- *bestuurslid*

Rick Egberts

- *lid selectiecommissie, adviseur St. HAP*

Stef van Breugel

- *lid selectiecommissie, adviseur St. HAP*

DE VAKJURY

Liesbeth van der Pol

- *DOK Architecten, Amsterdam*

Tom Frantzen

- *FRANTZEN et al architecten, Amsterdam*

Ruurd Roorda

- *Kingma Roorda architecten, Rotterdam*

Ernst Bakker

- *vm burgemeester van Hilversum*

Verhinderd:

Nynke-Rixt Jukema

- *NRJ Architectuur*

In een kort welkomstwoord memoreert Peter van Dulst dat er oorspronkelijk 50 projecten waren aangemeld, waarvan er na een eerste selectie tien resteerden. Deze worden nu aan de vakjury voorgelegd.

De genomineerde architecten zijn per brief op de hoogte gesteld en hebben laten weten dat zij de voordracht graag willen aanvaarden. Ook de opdrachtgevers reageerden verheugd.

De vakprijs bestaat uit een bronzen plaquette. In februari en maart worden de tien genomineerde projecten in De Gooi en Eemlander en in de Woonbode gepresenteerd. Het publiek kan vervolgens via internet een voorkeursstem uitbrengen. Het project met de meeste stemmen ontvangt op 18 april de Publieksprijs.

Tijdens die bijeenkomst in het Dudok-raadhuis wordt ook de Historische Atlas van Hilversum onder de aandacht gebracht.

- *Om de vakjury op geen enkele wijze te beïnvloeden trekken de overige aanwezigen zich vervolgens terug.*

Tevoren was al bekend dat het bij de architectuurprijs zou gaan om ruimtelijke bouwwerken in de breedste betekenis van het woord, waaronder dus ook renovatie, herbestemming en vernieuwbouw. De jury voegt daar als criterium aan toe dat het

bouwwerk een kwalitatieve toevoeging moet bieden aan de omgeving.

De leden bestuderen eerst ieder voor zich de tien afbeeldingen op de presentatiepanelen en nemen kennis van de schriftelijke informatie over de afzonderlijke projecten.

De daaropvolgende eerste beoordelingsronde levert het volgende resultaat op:

Positieve overeenstemming is er over twee ontwerpen:

- het Muziekpaviljoen op het Media Park
- het Horecapaviljoen aan de Oude Haven

Na een discussie wordt besloten om het rijtje kanshebbers uit te breiden met

- de Aloysiusschool aan de Schapenkamp
- de traverse bij het Media Park
- het woningcomplex aan de Erfgooiersstraat

Deze vijf projecten worden bezocht en bekeken. Verder wordt een kort bezoek gebracht aan de

- Praktijkschool/Annie M.G. Schmidtschool

NOMINATIES EN BEOORDELINGEN

Zwaluwplein en omgeving

Archivolt architecten

Dudok bouwde de Jan van der Heijdenschool in 1926 en de woningen eromheen een jaar later. De school was het centrum van de buurt en onderdeel van een ensemble rond een plein. Deze samenhang ging verloren bij de sloop van de school en de bouw van een buurthuis in de jaren '80.

De slechte staat van de huizen noodzaakte tot verbetering en woningdifferentiatie. Het plan is sluitstuk van de stadsvernieuwing van Liebergen en bestaat uit 20 woningen renovatie, 14 woningen sloop/vervangende nieuwbouw en 14 appartementen - een mix van diverse grondgebonden woningen en startersappartementen, aangevuld met een peuterspeelzaal.

Oordeel jury:

Hoewel het een goed initiatief is om zo dicht mogelijk bij het origineel te blijven is het complex toch niet meer geworden dan een replica. Het oorspronkelijke ontwerp is in de ogen van de jury mooier, onder meer vanwege de afgewogen balans tussen raamloze en 'beraamde' gevelvlakken. De jury erkent dat het lastig is om in de voetsporen te treden van Dudok.

Er is wel veel waardering voor de zeer zorgvuldige wijze waarop deze herbouw van een eerder door Dudok ontworpen complex heeft plaatsgevonden. Het is een project dat bedoeld is om niets aan de stad toe te voegen maar uitsluitend om een bestaande kwaliteit niet verloren te laten gaan. De jury wil zich juist meer focussen op projecten die op een voorbeeldige wijze een nieuwe plaats overleveren in de stad.

Het Mozaïek - Van Strijlandstraat

Hartman + Moost architectenteam

Het Mozaïek is een school voor speciaal basisonderwijs. De opgave is gericht op het creëren van een prettige, gestructureerde omgeving waarin recht wordt gedaan aan de verschillende behoeften van de kinderen.

De opgave was 9 nieuwe lokalen met een gymlokaal te ontwerpen en deze samen te voegen met een gedeelte van de bestaande school, een monument van het Groningse schooltype.

Het nieuwe gebouw breidt zich op een logische manier uit op het bestaande. Zo ontstaat er één geheel en een heldere stedenbouwkundige opzet. Er is voor gekozen om de gymzaal half in de grond te laten zakken, dit geeft op het dak van de gymzaal de mogelijkheid voor een beschut terras of een buitenruimte voor lessen. Een zeer heldere structuur in het hele gebouw is van wezenlijk belang voor de doelgroep.

Oordeel jury:

Deze goed ogende school wordt gewaardeerd om het kleurige aanzien en de toegankelijke uitstraling, maar het ontwerp is niet interessant genoeg om een serieuze kanshebber te zijn voor de vakprijs. Het is een school die duidelijk goed zal functioneren en zorgvuldig ontworpen is, maar het project versmelt niet met zijn locatie en weet aan de locatie ook geen extra kwaliteiten te ontfangen of eraan toe te voegen.

Horecapaviljoen - Haven 1

Marijnusse Architectuur

Op een steile helling van het Oude Havenpark ligt rijksmonument de 'zand- en zoutbunker' van Dudok. Na jaren leegstand is in 2005 het geheel gerestaureerd en herbested.

De nieuwbouwopdracht met horeca, winkel en aanverwante ruimtes heeft een totaal oppervlakte van 550 m². Binnen het bestemmingsplan is een dergelijk volume niet mogelijk. Daarom is 80% ondergronds gebouwd.

De nieuwbouw voegt zich op heldere, eigentijdse en respectvolle wijze bij bestaand gebouw en context. Dit vanwege de monumentale status en prominente stedenbouwkundige en landschappelijke situering.

Oordeel jury:

Dit prijzenswaardige ontwerp geeft duidelijk een kwalitatieve impuls en een toegevoegde waarde aan de bestaande stedenbouwkundige omgeving. Ondanks het afwijkende ontwerp en de dubbele commerciële functie wekt het geen moment de indruk met zijn omgeving te dissoneren. Er is een nieuwe balans gezocht en gevonden in het gerealiseerde volume. De slanke staalprofielen, die de glaswanden van het ellipsvormige restaurant rondom ritmisch scheiden, passen mooi in het lichte, transparante en charmante geheel dat uit zijn omgeving lijkt op te rijzen. De gebogen sierlijst lijkt daarboven te zweven. Het hele gebouw getuigt van visie en durf en vitaliseert daarmee de vervallen en kansloze staat van het Dudokmonument.

De bijzondere locatie zorgt voor een gevoel van zowel weidsheid als privacy.

De combinatie met de eronder gelegen aquarium-winkel is goed vormgegeven via een gezamenlijke entree. Het horecagedeelte harmonieert fraai met dit rijksmonument, waarvan het exterieur in de herstelfase ongewijzigd bleef. De positionering van het ellipsvormige volume creëert op slimme wijze een privaat te beheren horecaterras dat desondanks visueel volledig verbonden is met haar omgeving.

Traverse Media Park

Meyer en van Schooten architecten

De Traverse Hilversum Noord Media Park is een verbinding tussen de twee perrons van station Hilversum Noord en koppelt Hilversum Noord met het Media Park. De traverse is voor voetgangers en fietsers en een belangrijke openbaar vervoerschakel.

De traverse reikt van het station over de Mies Bouwmanboulevard en in het Media Park over een van de studio's tot aan het Franse Pleintje. In het ontwerp is de traverse opgevat als een functionele verbinding voor diverse groepen van gebruikers, een ruimtelijk element dat onderdeel uitmaakt van een reeks bruggen en traversen die voortkomen uit deze omgeving en er een nieuwe ervaring aan toevoegen.

Oordeel jury:

Hoewel de stedenbouwkundige opzet briljant wordt genoemd, is de uitvoering soms net niet hightech genoeg. Installaties en kabels zijn hier en daar wat slordig weggewerkt en de detaillering van de buis en de opgang sluiten niet vloeiend op elkaar aan. De opgangen lijken een andere archi-

tectonische beeldtaal te spreken dan de voetgangersbrug zelf en de wijze waarop de platte daken in deze opgangen telkens de zichtlijnen blokkeren, alsmede de minder subtiele detaillering van deze elementen werken storend op de totaalervaring van de traverse.

Jammer dat de perforatie niet doorloopt over de ronding van het plafond. In positieve zin vallen de mooie uiteinden op, met aan de zijde van het Media Park een verrassend testbeeld en aan de noordzijde een mooi zicht op de wijk, a.h.w. ingeraamd in het open einde van de ronde buis.

Deze fraai vormgegeven ontsluiting heeft bijgedragen aan een gewenst maatschappelijk effect: het bracht mensen ertoe met de trein naar het Media Park te gaan. Zodoende heeft de bouw van de traverse een positief effect op de stad.

Leemkuilen – Comes Oolenstraat

NUNC Architecten

Vertrekpunt bij het ontwerp van de nieuwbouw in Hilversum Noord is het bestaande stedenbouwkundige plan van Willem Dudok. In dit plan vormen de drie hogere woonblokken aan de Leemkuilen en de Comes Oolenstraat een verbijzondering in de lange straatwanden in twee lagen met een kap.

De verouderde portieketagewoningen die hier stonden zijn vervangen door drie stroken opvallende drielaagse grondgebonden stadswoningen. En waar de auto's eerst nog voor de woningen geparkeerd waren, staan ze nu op eigen grond aan de achtertuin. De bewoners aan de Leemkuilen krijgen hierdoor aan de voorzijde een prachtig groen hof als uitloop van de woningen. De ont-

spannen vormgegeven erfscheidingen markeren de privézone die de subtiele overgang vormt van woning naar hof.

Oordeel jury:

Dit modern ogende complex leidt niet tot bijzondere belangstelling bij de jury. Haar grootste verdienste lijkt te liggen in de kleurkeuze en de parkeeroplossing, die respectievelijk bijdragen aan een eigenzinnige en daardoor ook boeiende relatie met de context van eenvoudige naoorlogse woningen en aan een 'vergroende' atmosfeer.

De gevels maken ondanks de onregelmatige versieringen in de vorm van houten 'luiken' en borstweringen een wat starre indruk. De kunstwerken op de kopgevels kunnen het effect van een architectuur met een iets te sobere uitmontering helaas niet wegnemen.

Erfgooiersstraat en omgeving

OD 205 architectuur

Het project is een voortzetting en uitwerking van het stedenbouwkundig plan van OD205 architectuur voor dit gebied. Voor Hilversum Noord is een proces van stedelijke vernieuwing ingezet, waarbij de karakteristieken van de bestaande ensembles, de open verkaveling, de ruime hoeveelheid openbaar groen, en het architectonische karakter van de bestaande gebouwen, als uitgangspunt voor vernieuwing gelden.

De configuratie van de gebouwen bestaat uit relatief kleine woongebouwen, waarbij individuele en collectieve entrees direct vanaf de straat bereikbaar zijn.

Oordeel jury:

Deze woongebouwen hebben een prachtige, bijna monumentale uitstraling. Het ensemble draagt bij tot een mooi straatbeeld en haalt het niveau van de wijk omhoog. De zorgvuldige opzet is royaal en het gebruikte materiaal is van een verrassende kwaliteit. De goed gekozen steensoort, het rustige ritme van steunberen en opeenvolgende pendants en de steeds zorgvuldig ontworpen eindgevels geven de woonblokken een stijlvol aanzien: 'architectuur met een eigen handschrift'. De erfafscheidingen voegen zich op een harmonieuze wijze in de groene buitenruimte. Het geheel geeft blijk van een zorgvuldig, met aandacht getekend plan.

De entrees in de appartementencomplexen zijn nu te weinig uitgesproken. Ze hadden in de ogen van de jury meer nadruk kunnen krijgen als uitzondering op het volume, zoals kenmerkend is voor de bestaande bouwblokken in deze wijk.

Aloysiuscollege - Schapenkamp

Sluijmer en Van Leeuwen architectuurbureau

Het St. Aloysius College is een school voor mavo en havo-onderbouw

De huidige Schapenkamp is in de jaren '70 aangelegd met verkeerskundige doelstellingen; er is geen relatie met de oorspronkelijke dorpse omgeving. De weg is echter wel de realiteit en in de loop der jaren zijn links en rechts grote en hoge gebouwen verrezen die passen bij de schaal van het wegprofiel.

Door de weg het leidende thema te maken wordt de samenhang van de stedenbouw hersteld. De school presenteert zich als één object, zoals een

auto of een schip. De vloeiende ronde vormen laten het gebouw steeds veranderen als je er langs rijdt. De ramen op de verdiepingen zijn gevat in gestroomlijnde vormen, zoals in de carrosserie van een auto.

Oordeel jury:

Stedenbouwkundig neemt het volume een belangrijke plaats in op de locatie, het begeleidt het autoverkeer aan de Schapenkamp en creëert een aangename zone tussen de scholen en de woningen aan de andere zijde. Het gebouw staat erg op zichzelf.

‘Blits’ maar ‘niet modieus’ zijn de kenmerken die de jury aan het gebouw verbindt. Knap dat het gelukt is om met vloeiende lijnen en simpele middelen één volume te maken. De plint wordt gewaardeerd, de uitkraging voor de erboven gelegen lokalen eveneens. De architectonische verschijning van de bovenverdiepingen komt geforceerd over door het gebruikte materiaal en de vormgeving van de raamkozijnen, waarbij het gebruik van dichte geëmailleerde glasplaten allerminst overtuigt. De jury mist verder een duidelijk ingangsmotief bij deze school.

Gooise Praktijkschool
Annie M.G. Schmidtschool - Laapersboog
SP Architecten

De stedenbouwkundige inpassing is zo uitgevoerd dat de praktijkschool, de school voor speciaal basisonderwijs en de sportvoorziening samen een beschermd entreeplein omarmen met de rug naar het spoor.

De gebouwen vormen een natuurlijke geluidsbuﬀer voor het geluid van de spoorlijn.

De entrees liggen aan het centrale plein en worden geaccentueerd met een luifel.

Het complex bestaat uit 2 gebouwen, de Gooise Praktijkschool en de Annie M.G.Schmidtschool, een school voor speciaal basisonderwijs. Beide gebouwen vormen een hoek. Samen omarmen zij het entreeplein en vormen zo het gezamenlijke, beschermde speelplein. De gebouwen zijn als aparte gebouwen herkenbaar, maar vormen architectonisch één geheel.

Oordeel jury:

Beide schoolgebouwen zijn opgetrokken in een mooie steensoort en hebben een toegankelijk ontwerp. De buitenkant van de speelse Annie M.G. Schmidtschool doet meer verwachten van de binnenkant. Afgezien van de mooie hal biedt die uiteindelijk echter weinig opvallende elementen. De praktijkschool poogt aansluiting te vinden bij de typisch Hilversumse beeldtaal en doet denken aan de architectuur van Dudok, maar blijft hierin te oppervlakkig en weet deze kwaliteit niet op alle niveaus in te zetten.

Entrada - Schapenkamp en omgeving

Tangram architecten

Het Stationsgebied Zuid is een voor onze steden typerende invullocatie. Een geweldige plek in het stadscentrum om te wonen, bij alle openbaar vervoersdiensten.

De zoektocht naar dikte, hoogte, vorm en aantal leidde tot vijf vrijstaande woontorens die, door onderlinge positie, de ervaring van licht, lucht en zicht

waarborgen. Hierdoor is een sterke transparantie bereikt, maar toch een groter programma gerealiseerd dan oorspronkelijk. Van iedere toren is een gevel iets verdraaid zodat geen evenwijdige gevels ontstaan en privacy is gewaarborgd.

Het plan bestaat uit een onderbouw met bedrijfsruimten en, uit beeld, het parkeren. Op het begane grondniveau zijn aan de stadskant de bedrijfsruimtes gelegen

Oordeel jury:

Dit ontwerp roept geen speciale gevoelens op bij de juryleden en behoort dan ook niet tot de kanshebbers. Het is een plan dat eigenlijk uitsluitend naar zichzelf verwijst. De gehanteerde beeldtaal is zodanig dat het project in iedere willekeurige stad lijkt te kunnen staan. Op zich spreekt de architectuur wel aan en is het ruimtelijk gezien een knappe invulling van de locatie maar het project voegt geen bijzondere ruimtes toe aan Hilversum en verhoudt zich ook niet op een spannende wijze tot het architectonisch karakter van Hilversum.

Muziekpaviljoen Media Park

Team 4 Architecten

Het Muziekpaviljoen is een gemeentelijk monument dat een opmerkelijke metamorfose heeft ondergaan. Het originele gebouw stamt uit 1965 naar het ontwerp van Piet Elling. Het betreft het oudste gebouw van het Media Park en representeert de sterke invloed van de architectuurstroming De Stijl in die periode. Het gebouw is destijds ontworpen als muziekbibliotheek en fonothek van de Nederlandse Radio Unie.

In opdracht van TCN is een plan bedacht waarbij het monument volledig behouden bleef en werd gerenoveerd en getransformeerd. De herontwikkeling is een voorbeeld van duurzaamheid waarbij een belangrijk lokaal monument in ere is hersteld en weer onderdeel uitmaakt van de economie.

Oordeel jury:

De gedeeltelijke uitbreiding en herbouw van de noordvleugel is een fraaie voortzetting van het bestaande omroepgebouw. De terughoudende nieuwbouw sluit naadloos aan bij de sfeer en de stijl van het gemeentelijke monument. Dit is een uiterst knappe 'verdwintruc' van moderne architectuur die vooral de kwaliteiten van de oorspronkelijke gebouw in de schijnwerpers zet. Dit is een zeer lovenswaardig ontwerpuitgangspunt. Er is dan ook veel waardering voor de manier waarop de grote kelder weggewerkt is onder het monument.

De jury was iets minder enthousiast over het nieuwe kleurgebruik dat veel feller is dan de kleuren die er in de oorspronkelijke gebouwen gebruikt zijn. Zo maken de fel rode, horizontale panelen die a.h.w. de voorzijde doorsnijden het complex erg hard en lijkt het in zijn beeldtaal erg direct te verwijzen naar het kleurgebruik van De Stijl, terwijl de jury zich, mede afgaand op de bestaande details in minder fel gekleurde, geglazuurde baksteen, afvraagt of dat hier wel gepast is.

BESLUITVORMING

De jury gaat geruime tijd in beraad.
Diverse elementen worden gewikt en gewogen.

Na het Zwaluwplein, het Mozaïek, de Leemkuilen, Entrada en de Gooise Praktijkschool/Annie M.G. Schmidtschool worden toch ook de Traverse, de Aloysius en het Muziekpaviljoen niet als grootste kanshebbers gezien voor de prijs van de vakjury. Deze projecten vallen dus af.

De keuze tussen de Erfgooiersstraat e.o. en het Horecapaviljoen/aquarium is moeilijk, beide ontwerpen hebben grote kwaliteiten. De jury twijfelt.

Nogmaals wordt veel waardering uitgesproken voor de erg mooie invulling aan de Erfgooiersstraat, die zo'n positieve impact heeft op de woonomgeving en de wijk.

Het project Erfgooiersstraat en omgeving wordt door de jury hooggewaardeerd.

Het Horecapaviljoen/aquarium krijgt veel lof vanwege de wijze waarop een bijzondere programmatische invulling is gevonden die perfect gebruik weet te maken van een moeilijk her te bestemmen gebouw. Hoewel het gaat om een aquariumwinkel vindt de jury dat hier eigenlijk een nieuwe toeristische attractie is ontstaan. De wijze waarop deze functie is aangevuld met een horecapaviljoen is simpel maar zeer doeltreffend. Hier zijn oud en nieuw voorbeeldig versmolten tot een nieuw gebouw dat zijn eigen bestaansrecht heeft weten te veroveren.

- Uiteindelijk is de vakjury unaniem van oordeel dat het **Horecapaviljoen** de eerste prijs verdient en verbindt aan het ontwerp onder meer de volgende waarderende woorden: *'eenvoud', 'lef', 'visionaire ingreep', 'inventiviteit', 'van een onmogelijke opslagplaats tot prachtig gebouw' en 'een voorbeeld is van een voorbeeldige herbestemming'.*

De Publieksprijs

In samenwerking met De Gooi en Eemlander en de Woonbode organiseerde het bestuur de verkiezing voor de Publieksprijs.

Dezelfde tien genomineerde werken waar de vakjury zich over boog werden in februari en maart 2013 gepubliceerd in De Gooi en Eemlander en de Woonbode. Na de publicatie van het totaaloverzicht in De Gooi en Eemlander werden per week twee plannen beschreven in de Woonbode.

Na deze publicaties werd in de Woonbode nog een totaaloverzicht van de genomineerde plannen opgenomen. Op de website van de Stichting waren de genomineerde projecten ook gepubliceerd.

Met de redactie van De Gooi en Eemlander en de Woonbode is een stemprocedure ontwikkeld. Belangstellenden konden ook deze keer via de website van De Gooi en Eemlander hun stem uitbrengen.

Op de website van de Stichting Hilversumse Architectuurprijs werd verwezen naar het adres om de stem uit te brengen.

Onder de inzenders van het winnende project zijn op de avond van de prijsuitreiking tien exemplaren van de Historische Atlas van Hilversum verloot.

De loting is verricht door notaris Van Hengstum.

De Publieksprijs is aan de winnende architect uitgereikt door burgemeester Pieter Broertjes.

Per emailadres kon één keer gestemd worden. Doublures werden uitgefilterd.

In totaal werden 1735 geldige stemmen uitgebracht. Dat is meer dan een verdubbeling vergeleken met de vorige prijsvraagronde.

- De afgetekende winnaar was Marijnusse Architectuur met het Horecapaviljoen aan de Oude Haven. Het Horecapaviljoen kreeg 35,9% van de stemmen.
- De tweede plaats was voor Hartman + Moost Architectenteam met schoolgebouw Het Mozaïek (25,2%).
- Op de derde plaats eindigde OD 205 architectuur met de woningen aan de Erfgooiersstraat en omgeving (13,7%).

De overige stemmen waren verdeeld over de andere genomineerden.

COLOFON

- Bestuur** Het bestuur van de Stichting Hilversumse Architectuurprijs bestaat uit:
- Peter van Dulst, *voorzitter*
 - Karen Heerschop, *secretaris*
 - Hendrik Jan Kappelle, *penningmeester*
 - Hans Ruijssenaars, *algemeen bestuurslid*
 - Joke Ubbink, *algemeen bestuurslid*
 - Stef van Breugel, *adviseur van het bestuur*
- Publieksprijs** Organisatie: De Gooi en Eemlander en Woonbode
- Juryrapport** Barbara den Hartogh
- Drukwerk** Drukkerij Brügemann
- Redactie** Peter van Dulst/Hansje Grolleman
- Uitgave** Stichting Hilversumse Architectuurprijs
Kerkbrink 6, 1211 BX Hilversum
April 2013
- Website** www.hilversumsearchitectuurprijs.nl

Het werk van de Stichting Hilversumse Architectuurprijs wordt mede mogelijk gemaakt door bijdragen van de vrienden van de stichting.

Vrienden van de Stichting Hilversumse Architectuurprijs

Aalberts Bouw | AM Wonen | Blauwhoed Eurowoningen | Boei | Castanea Bedrijfsmakelaars
De Alliantie Gooi en Vechtstreek | Drukkerij Brügemann | Dudok Wonen
Gemeente Hilversum | Gooi en Eemlander / Woonbode | Kroonenberg Groep
Museum Hilversum | Nijhuis Bouw | Slokker Bouwgroep | Syntrus Achmea Vastgoed
TCN Media Park | Van Hengstum & Stolp Notarissen | Weidmann & Weidmann Reclamebureau